

HERIBERTO HERNÁNDEZ MEDINA

Gadawan kura III. – Hiénákkal sétáló

(részlet a költő kéziratban maradt írásaiból)

*Múltunk árnyai is elfelednek minket.
Bár áll még régi házam,
omladozóbb, mint emlékeimben él.
Porló tégláit forró eső mossa,
keményre szárítja a Nap, a szél.*

*Sötétedés után ma is
bezárulnak a régi ajtók,
s a félig nyitott ablakokon
komor hangok áradnak morajlón
az éjbe – de többé nincs hozzájuk közünk.*

*Hát miféle hűség hajt
újra bejárni a tünt udvart?
Miféle örület űz
végig a mézsfehér, hideg ösvényen?
– Még egyre keresném
holt fáim enyhet adó árnyékát.*

*Te jól tudod,
előtted nem tagadhatom:
bárhová vetődünk,
újjáépíteném egykori otthonom.*

*Versem mégis
hűvös, rideg marad,
mint gyilkos, úzné
a félhomályban kavargó árnyakat.*

*Ki mezítláb jársz
a lombok alatt,
s száraz avar
takarja álmod,
mondd, van-e mód
túlélni e másvilágot?*

*Van-e visszaút
még most, hajnalban,
napkelte előtt?*

Ferdinandy György és Rózsássy Barbara fordítása